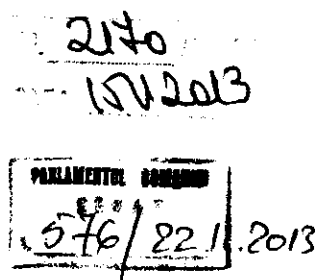

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea Codului de procedură fiscală*”, inițiată de domnii senatori Agrigoroaei Ionel, Bujor Dumitru-Marcel, Butnaru Florinel, Coste Marius, Cristache Iulian, Dumitrescu Florinel, Ioniță Dan Aurel, Iovescu Ioan, Marian Valer, Marin Nicolae, Păunescu Teiu, Popescu Corneliu, Ion-Simeon, Vasiliev Marian, Vochițoiu Haralambie – Grupurile parlamentare ale PSD, PP-DD (Bp. 445/2013)

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune modificarea și completarea art. 149 din *Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul că „*pentru stingerea creanțelor fiscale, debitorii titulari de conturi bancare pot fi urmăriți prin poprire asupra a 50% din sumele din conturile bancare*”, față de situația actuală când debitorii titulari de conturi bancare pot fi urmăriți prin poprire asupra tuturor sumelor din conturile bancare.

Potrivit *Expunerii de motive*, prin această modificare se dorește sprijinirea agenților economici aflați în situația prevăzută la art. 149, astfel încât să le ofere posibilitatea de a-și continua activitatea și, implicit, de a obține venituri într-o perioadă de timp mai lungă.

II. Observații

1. Precizăm că, potrivit art.136 alin.(1) din *Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în cazul în care debitorul nu își plătește de bunăvoie obligațiile fiscale datorate, organele fiscale competente, pentru stingerea acestora, procedează la acțiuni de executare silită, potrivit *Codului de procedură fiscală*, cu excepția cazului în care există o cerere de restituire/rambursare în curs de soluționare, iar cuantumul sumei solicitate este egal cu sau mai mare decât creanța fiscală datorată de debitor.

Totodată, potrivit art.142 alin.(1) din *Codul de procedură fiscală*, executarea silită se poate întinde asupra veniturilor și bunurilor proprietate a debitorului, urmăribile potrivit legii, iar valorificarea acestora se efectuează numai în măsura necesară pentru realizarea creanțelor fiscale și a cheltuielilor de executare.

Potrivit dispozițiilor art.141 alin.(1) din *Codul de procedură fiscală*, executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor Codului de către organul de executare competent în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal debitorul sau al unui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu, iar conform alin.(1¹) al aceluiași articol „*în titlul executoriu emis, potrivit legii, de organul de executare prevăzut la alin. (1) se înscriu toate creanțele fiscale neachitate la scadență, reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat, precum și accesoriile aferente acestora, stabilite în condițiile legii.(...)*”.

În ceea ce privește executarea silită, menționăm că aceasta se desfășoară până la stingerea creanțelor fiscale înscrise în titlul executoriu, inclusiv a dobânzilor, penalităților de întârziere sau majorărilor de întârziere, după caz, ori a altor sume, datorate sau acordate potrivit legii prin acesta, precum și a cheltuielilor de executare, conform prevederilor art.142 alin.(5) din *Codul de procedură fiscală*.

2. Aplicarea modalităților de executare silită, respectiv poprirea disponibilităților bănești aflate în conturile bancare ale debitorilor, are ca principal scop încasarea creanțelor fiscale administrate de către Agenția Națională de Administrare Fiscală cu rezultate cât mai avantajoase, ținând seama atât de interesul legitim al creditorului, cât și de drepturile și obligațiile debitorului urmărit.

Organul de executare, când aplică măsura de indisponibilizare asupra sumelor existente în conturile bancare ale debitorului, precum și asupra

sumelor viitoare, indică doar suma creanțelor până la care se dispune indisponibilizarea, astfel că în situația în care în contul debitorului se află sume de bani care depășesc valoarea obligațiilor fiscale datorate ce fac obiectul popririi, diferența rămasă poate fi utilizată în orice alte scopuri de către titularul contului.

De asemenea, menționăm că, potrivit dispozițiilor art.148 alin.(2) din *Ordonanța Guvernului nr.92/2003*, debitorul poate dispune de suspendarea măsurilor de executare silită, respectiv:

- a) când suspendarea a fost dispusă de instanță sau de creditor, în condițiile legii;
- b) la data comunicării aprobării înlesnirii la plată, în condițiile legii;
- c) în cazul prevăzut la art.156¹;
- d) pe o perioadă de cel mult 6 luni, în cazuri excepționale, și doar o singură dată pentru același debitor, prin hotărâre a Guvernului;
- e) în alte cazuri prevăzute de lege.

3. În conformitate cu prevederile art.148 alin.(6) din *Ordonanța Guvernului nr.92/2003*, „în cazul în care popririle înființate de organul de executare generează imposibilitatea debitorului de a-și continua activitatea economică, cu consecințe sociale deosebite, creditorul fiscal poate dispune, la cererea debitorului și ținând seama de motivele invocate de acesta, fie suspendarea temporară totală, fie suspendarea temporară parțială a executării silite prin poprire. Suspendarea se poate dispune pentru o perioadă de cel mult 6 luni de la data comunicării către bancă sau alt terț poprit a suspendării popririi de către organul fiscal”.

Totodată, în vederea depășirii de către contribuabil a dificultăților generate de lipsa temporară a disponibilităților bănești, ținând cont de faptul că volumul arieratelor a crescut semnificativ în perioada de criză economico-financiară, datorită dificultăților financiare cu care s-au confruntat contribuabilii, a fost adoptată *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea acordării eşalonărilor la plată*, ordonanță

¹ Art. 156 - Suspendarea executării silite a bunurilor imobile

(1) După primirea procesului-verbal de sechestru, debitorul poate solicita organului de executare, în termen de 15 zile de la comunicare, să îi aprobe ca plata integrală a creanțelor fiscale să se facă din veniturile bunului imobil urmărit sau din alte venituri ale sale pe timp de cel mult 6 luni.

(2) De la data aprobării cererii debitorului, executarea silită începută asupra bunului imobil se suspendă.

(3) Pentru motive temeinice organul de executare poate relua executarea silită imobiliară înainte de expirarea termenului de 6 luni.

(4) Dacă debitorul persoană juridică căruia i s-a aprobat suspendarea conform prevederilor alin. (2) se sustrage ulterior de la executare silită sau își provoacă insolvabilitatea, se vor aplica în mod corespunzător prevederile art. 27.

care se aplică contribuabililor, persoane fizice și juridice de drept public sau privat, indiferent de modul de organizare al acestora, și al cărei obiect îl constituie eşalonarea la plată a obligațiilor fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, inclusiv a amenzilor de orice fel care se fac venit la bugetul de stat, precum și amânarea la plată în vederea anulării penalităților de întârziere aferente obligațiilor fiscale eşalonate la plată, cu respectarea condițiilor stipulate în acest act normativ.

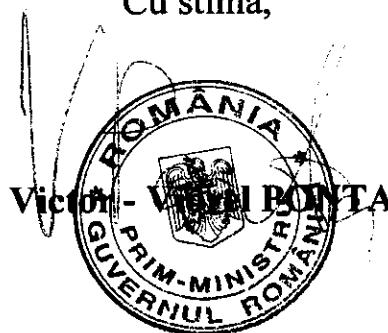
4. Având în vedere cele prezentate mai sus, precizăm că interesul legitim al creditorului, reprezentat de Agenția Națională de Administrare Fiscală, nu se rezumă numai la încasarea cât mai rapidă prin aplicarea tuturor modalităților de executare silită asupra debitorului, ci privește și menținerea debitorilor în funcțiune ori de câte ori măsura executării silite însăși poate genera imposibilitatea acestora de a-și continua activitatea.

5. Totodată, apreciem că prin propunerea de modificare a art.149 din *Codul de procedură fiscală*, se creează un tratament discriminatoriu între creditorul public (stat/unități administrativ teritoriale) și creditorii privați în ceea ce privește executarea silită, fără, însă, ca acesta să aibă o justificare în ceea ce privește scopul, cu atât mai mult cu cât în primul caz vorbim de un interes public, iar în cel de al doilea caz de un interes privat.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Domnului senator George – Crin Laurențiu Antonescu
Președintele Senatului